

ผลการศึกษา

จากการศึกษารวบรวมชนิดของงูทะเลจากท่าเที่ยบเรือสงขลา จังหวัดสงขลา ตั้งแต่เดือนเมษายน 2542 จนถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2543 พนว่าในแต่ละเดือนมีปริมาณการจับงูทะเลของเรือประมงที่เข้ามาเที่ยบที่ท่าเรือจังหวัดสงขามีปริมาณที่แตกต่างกัน (ตารางที่ 1) จากผลการสำรวจในเดือนมิถุนายนและเดือนกรกฎาคมมีปริมาณการจับงูทะเลมากถึง 100 กิโลกรัม แต่ในเดือนสิงหาคม ปี 2542 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ ปี 2543 ไม่มีการจับงูทะเล จากการจำแนกชนิดของตัวอย่างงูทะเลที่ได้มีทั้งสิ้น 5 ชนิด ตัวอย่างงูทะเลที่เก็บได้ในแต่ละเดือนเกือบทั้งหมดเป็นชนิด *Lapemis curtus* ส่วนชนิดอื่นนั้นพบน้อยมากเพียง 1-2 ตัวเท่านั้น ได้แก่ *Aipysurus eydouxi* *Hydrophis ornatus* *Hydrophis cyanocinctus* และ *Hydrophis klossii*

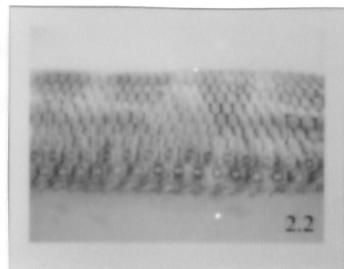
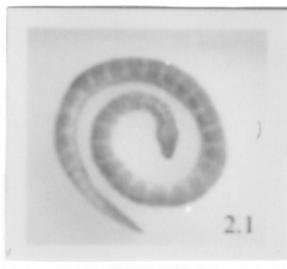
ตารางที่ 1 แสดงปริมาณการจับงูทะเล ชนิด และจำนวนของงูทะเลที่เก็บรวบรวมได้จากท่าเทียนเรือส่งขลາ
จังหวัดสงขลา ตั้งแต่เดือนเมษายน 2542 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2543

เดือน ปี	ปริมาณการจับงูทะเล (คิโลกรัม)	ตัวอย่างที่ได้		
		จำนวนตัวอย่าง (ตัว)	ชนิดของตัวอย่าง	จำนวน (ตัว)
เมษายน 2542	20	10	<i>Lapemis curtus</i>	10
พฤษภาคม 2542	50	26	<i>Lapemis curtus</i>	26
มิถุนายน 2542	100	202	<i>Lapemis curtus</i> <i>Aipysurus eydouxii</i> <i>Hydrophis ornatus</i> <i>Hydrophis cyanocinctus</i> <i>Hydrophis klossii</i>	197 1 1 1 2
กรกฎาคม 2542	100	51	<i>Lapemis curtus</i> <i>Hydrophis ornatus</i>	50 1
สิงหาคม 2542 - กุมภาพันธ์ 2543	ไม่มีการจับ	-	-	-

ลักษณะของงูทะเล

Lapemis curtus Gray หรือ Hardwicke's Sea snake หรืองูเขียว หรืองูไอ้จั่ว (ภาพที่ 2)

รูปร่างอ้วน ไม่มีเกล็ดระหว่างเกล็ดบนมูก (Internasal) และเกล็ดบนหัวมีขนาดใหญ่ เกล็ดเหนือริมฟีปาก (Supralabial) มีมากกว่า 4 เกล็ด เกล็ดรอบลำคอมากกว่า 60 เกล็ด เกล็ดรอบตัวมากกว่า 70 เกล็ด และไม่ซ้อนทับกัน มีขอบเขตของเกล็ดแต่ละชั้นที่ชัดเจน เกล็ดด้านท้อง (Ventral scale) มีขนาดใหญ่กว่าเกล็ดด้านหลัง (Dorsal scale) อาจเป็นรูป 6 เหลี่ยม หรือค่อนข้างกลม ขณะที่เกล็ดด้านหลัง (Dorsal scale) อาจเป็นรูปสี่เหลี่ยม และตัวผู้มักพบคุ่มหนามที่เกล็ดด้านท้อง รูปร่างเกล็ดให้คงด้านยาวกว่าด้านกว้าง ไม่นานก็ เกล็ดด้านหัว (Anterior) บากมีขนาดใหญ่กว่าด้านท้าย (Posterior) ลำตัวมีลายสีเทาเข้มจนถึงเขียวมะกอกพาดขวางบนพื้นสีขาวหรือสีครีม ทางแนบ

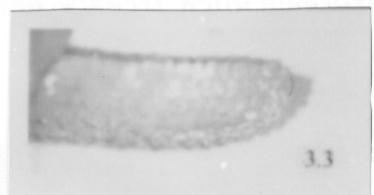
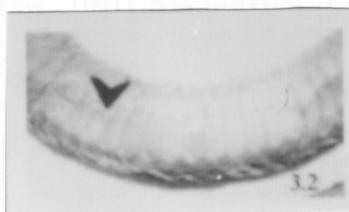
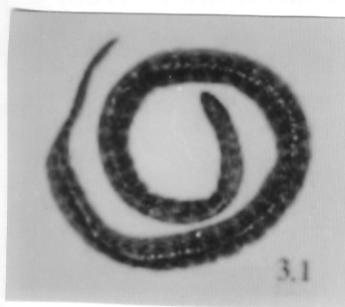
ภาพที่ 2 แสดงลักษณะของงูอ้ายจั่ว

2.1 งูอ้ายจั่ว

2.2 เกล็ดด้านห้อง (Dorsal) ที่มีขนาดใหญ่กว่าด้านหลัง (Ventral)
และเห็นตุ่นหนานหัวชัดเจน

Aipysurus eydouxii (Gray) หรือ White-spotted Sea snake หรืองูทะเลจุดขาว (ภาพที่ 3)

รูปร่างค่อนข้างอ้วน ส่วนหัวและลำตัวไม่มีรอยคอด ไม่มีเกล็ดที่อยู่ระหว่างเกล็ดจนูก (Internasal) เกล็ดเหนือริมฝีปาก (Supralabial) มีมากกว่า 4 ชิ้น เกล็ดเป็นแผ่นเรียบมีขนาดใหญ่ ปลายเกล็ดเหลื่อมทับกัน เล็กน้อย เกล็ดด้านห้อง (Ventral scale) ขนาดใหญ่กว่าງูทะเลชนิดอื่น และมีสันกลางแผ่นเกล็ด เกล็ดด้านหลัง (Dorsal scale) และด้านข้างลำตัวมีขนาดไม่ต่างกันมากนัก ลำตัวสีครีมมีลายเส้นนำทางเข้มพาดยาวและมีจุดสีขาวทั่วลำตัว ทางแนวนอนหางมีรอยหยักเล็กน้อย

ภาพที่ 3 แสดงลักษณะของงูทะเลจุดขาว

3.1 งูทะเลจุดขาว

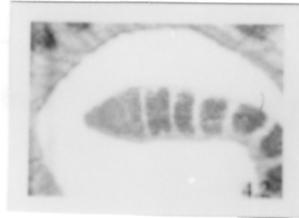
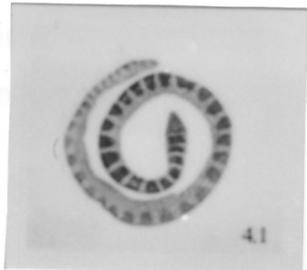
3.2 แสดงลักษณะเกล็ดห้อง ลูกศรชี้แนวสันกลางแผ่นเกล็ดห้อง

3.3 แสดงลักษณะปลายแพนหาง

Hydrophis ornatus (Gray) หรือ Reef Sea snake หรืองูแสมรังหางขาว (ภาพที่ 4)

เห็นรอยคอดเล็ก ๆ บริเวณรอยต่อระหว่างหัวกับดัว ทำให้สามารถแบ่งส่วนหัวกับลำตัวได้ชัดเจน ลำตัวสีเขียวถึงสีเขียวมะกอก มีแถบสีเข้มพาดบนลำตัว และสีจะอ่อนลงบริเวณปลายหาง ไม่มีเกล็ดระหว่างเกล็ดจนูก (Internasal) มีเกล็ดหน้าตา (Preocular) 1 เกล็ด และเกล็ดหลังตา (Postocular) 2-3 เกล็ด มีเกล็ด

เห็นอีกฝั่งฟ้าปาก (supralabial) 7-8 เกล็ด เกล็ดรอบลำตัว (Body scale) มีประมาณ 33 – 55 เกล็ด เกล็ดด้านท้อง (Ventral scale) มีขนาดใหญ่กว่าเกล็ดด้านหลัง (Dorsal scale) เด็กน้อย

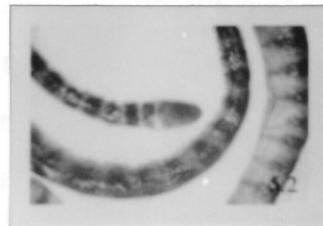
ภาพที่ 4 แสดงลักษณะของงูทะเลแสมรังทางขวา

4.1 งูทะเลแสมรังทางขวา

4.2 แสดงรอยคอดระหว่างส่วนหัวกับลำตัว

Hydrophis cyanocinctus Daudin หรือ Blue- banded Sea snake หรืองูแสมรังเหลืองลายคราม หรืองูแสมรังลายพื้น หรืองูแสมรังลายคราม (ภาพที่ 5)

งูทะเลชนิดนี้ ส่วนหัวค่อนข้างเรียวยาว ลำตัวหนา แต่ตัวอย่างที่ได้นี้คาดว่าเป็นลูกงูแสมรังเหลืองลายคราม เนื่องจากสีสินที่สดใสกว่างูแสมรังเหลืองลายครามทั่วไป และลำตัวไม่ใหญ่มากนัก ซึ่งชนิดนี้เมื่อโตเต็มที่มีความยาวได้ถึง 1.7 เมตร (Cox, 1991) ลำตัวสีครีมเหลืองมีลายสีดำพาดขวาง ส่วนหัวมีสีดำหรือน้ำตาลเข้ม ซึ่งลดลงและสีสนันนี้สามารถเปลี่ยนได้

ภาพที่ 5 แสดงลักษณะงูทะเลแสมรังเหลืองลายคราม

5.1 งูแสมรังเหลืองลายคราม

5.2 แสดงส่วนหัวที่เรียวยาว เปรียบเทียบกับส่วนลำตัว

Hydrophis klossii Boulenger หรืองูก้มะรุน (ภาพที่ 6)

หัวมีขนาดค่อนข้างเล็กเมื่อเทียบกับขนาดของลำตัว ลำตัวมีสีเทาอมเขียว มีแถบสีเข้มพาดหาง ไม่มีเกล็ดระหว่างจมูก (Internasal) มีเกล็ดหน้าตา (Preocular) 1 เกล็ด เกล็ดหลังตา (Postocular) 1 เกล็ด เกล็ดเหนือริมฝีปาก (supralabial) 5 เกล็ด เกล็ดรอบลำตัวประมาณ 31 – 37 เกล็ด งูทะเลชนิดนี้พบเฉพาะทางฝั่งตะวันออกของประเทศไทย แต่มีรายงานการพบทั้งทางฝั่งตะวันออกและฝั่งตะวันตกของประเทศไทยเดี๋ย (Cox, 1991)

ภาพที่ 6 แสดงถึงรูปแบบของงูก้มะรุน

จากการจำแนกเพศของตัวอย่างงูทะเลที่รวบรวมได้ชนิด *L. curtus* 283 ตัวพบว่าเป็นเพศเมีย 93 ตัว คิดเป็น 32.9 % และเพศผู้ 190 ตัวคิดเป็น 67.1 % เมื่อวัดขนาดพบร่วมกันพบว่าสัดส่วนเพศเมียมีขนาดใหญ่กว่าเพศผู้ ได้แก่ รอบลำคอ รอบโคนหาง ความยาวหัว โดยรอบคอของเพศเมียมีขนาดเฉลี่ย 6.48 ± 0.11 เซนติเมตร มีขนาดใหญ่กว่าเพศผู้ที่มีขนาดเฉลี่ย 6.36 ± 0.09 เซนติเมตร รอบโคนหางเพศเมียมีขนาดเฉลี่ย 5.72 ± 0.11 เซนติเมตร มีขนาดใหญ่กว่าเพศผู้ที่มีขนาดเฉลี่ย 5.68 ± 0.09 เซนติเมตร และความยาวหัวของเพศเมียมีความยาวเฉลี่ย 3.42 ± 0.06 เซนติเมตร มีความยาวมากกว่าความยาวหัวของเพศผู้ที่มีความยาวเฉลี่ย 3.24 ± 0.04 เซนติเมตร ส่วนรอบลำตัวนั้นเพศเมียมีขนาดเฉลี่ย 8.98 ± 0.19 เซนติเมตร ซึ่งเล็กกว่าเพศผู้ที่มีขนาดเฉลี่ย 9.10 ± 0.13 เซนติเมตร เช่นเดียวกับความยาวหางเพศเมียมีความยาวเฉลี่ย 8.34 ± 0.13 เซนติเมตรสั้นกว่าความยาวหางของเพศผู้ที่มีความยาวเฉลี่ย 8.79 ± 0.11 เซนติเมตร และความยาวปลายจมูกถึงปลายหางเพศเมียมีความยาวเฉลี่ย 79.77 ± 1.83 เซนติเมตรสั้นกว่าเพศผู้ที่มีความยาวเฉลี่ยเท่ากับ 82.12 ± 0.94 เซนติเมตร (ตารางที่ 2) เมื่อนำมาวิเคราะห์ด้วย t-test ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% พบว่าขนาดของรอบลำคอ รอบลำตัว รอบโคนหาง ความยาวหาง และความยาวจากปลายจมูกถึงปลายหาง ของงูทะเลชนิด *L. curtus* เพศผู้และเพศเมียมีความแตกต่างกันทางสถิติ แต่ความยาวหัวมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 95 %

จากการสู่นผ่าเปิดช่องห้องงูทะเลชนิด *L. curtus* พบร่วมกันทั้งหมดไม่พบเศษอาหารหลงเหลืออยู่ในกระเพาะอาหาร พบร่องรอยเศษอาหารที่บอยแล้วจนไม่สามารถจำแนกชนิดของอาหารได้ และพบเศษกระเพาะอาหารที่ยังอยู่ไม่หมดรวมอยู่ด้วย จึงคาดว่างูทะเลชนิด *L. curtus* กินปลาเป็นอาหารแต่ไม่สามารถจำแนกชนิดของปลาได้

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ย ($\pm$ SE) ขนาดลำตัวของงูทะเลเดนนิค *Lapemis curtus* เพศผู้และเพศเมีย

เพศ	เมีย (n = 95)	ผู้ (n = 194)
รอบลำตัว (เซนติเมตร)	6.48 ± 0.11	6.36 ± 0.09
รอบลำตัว (เซนติเมตร)	8.98 ± 0.19	9.10 ± 0.13
รอบโคนหาง (เซนติเมตร)	5.72 ± 0.11	5.68 ± 0.09
ความยาวหัว (เซนติเมตร)	$3.42^a \pm 0.06$	$3.24^b \pm 0.04$
ความยาวหาง (เซนติเมตร)	8.34 ± 0.13	8.79 ± 0.11
ปลายงูก-ปลายหาง (เซนติเมตร)	79.77 ± 1.83	82.12 ± 0.94

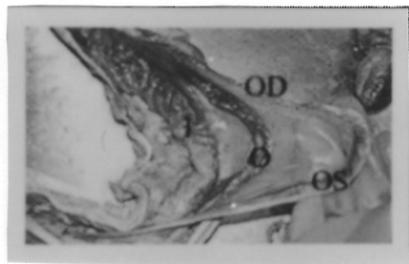
หมายเหตุ : สัญลักษณ์ a b ที่แตกต่างกัน ในแต่ละแผลหมายความว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

จากการสุ่มผ่าเปิดช่องห้องของงูทะเลเดนนิค *L. curtus* เพื่อศึกษาระบบทับพันธุ์ของงูทะเลเดเพคเมียพบว่า งูทะเลเดเพคเมียชนิด *L. curtus* นี้ พบร่วมกันที่เป็นรังไข่ 1 ข้างและท่อนำไข่เพียง 1 ข้าง ทางด้านขวาและซ้ายกับส่วนลำไส้ โดยถูกงูจะเจริญอยู่ภายในท่อนำไข่ส่วนปลายก่อนออกจากช่องห้องของแม่ ในแต่ละเดือนงูทะเลเดเพคเมียที่มีตัวอ่อนเจริญอยู่ภายในท่อนำไข่ส่วนปลายที่ระยะแทรกต่างกันนั้นมีจำนวนไม่เท่ากัน (ตารางที่ 3) ส่วนมากพบตัวอ่อนอยู่ภายในช่องห้อง 3-4 ตัวหรือเฉลี่ย 2.88 ± 0.92 ตัว ต่อแม่งูทะเลเด 1 ตัว ในเดือนมิถุนายน ได้สุ่มผ่าเปิดช่องห้องด้วยหัวงูทะเลเดเพคเมียจำนวน 5 ตัว พบร่วมกับ 4 ตัวไข่ยังไม่พัฒนาเป็นรุ่งไข่แดง พบร่องไข่เดือนพฤษภาคม 6-7 ก้อนค่าคร่าวเป็นไข่ที่ยังไม่เจริญมีขนาดเฉลี่ย 0.60 ± 0.10 เซนติเมตร อุบัติในรังไข่ (ovary) (ภาพที่ 7) และมี 1 ตัวที่พบว่ามีตัวอ่อนที่ใช้ไข่แดงหมัดแล้ว ในเดือนพฤษภาคมจากการสุ่มผ่าเปิดช่องห้องของงูทะเลเดเพคเมีย 10 ตัว พบร่วมกับ 6 ตัวไข่ไม่มีการพัฒนาของรุ่งไข่แดง เช่นกัน แต่มี 3 ตัวที่เริ่มนีการพัฒนา รุ่งไข่แดงที่มีตัวอ่อนติดอยู่ (ภาพที่ 8) เมื่อตัดรุ่งไข่แดงออกพบว่าตัวอ่อนวางตัวหดหดอยู่ภายในเยื่อที่ติดกับรุ่งไข่แดง และมีสายเชื่อมบริเวณกลางลำตัวกับรุ่งไข่แดง (ภาพที่ 9) ส่วนอีก 1 ตัวพบว่ามีตัวอ่อนใช้ไข่แดงหมัด (ภาพที่ 10) ในเดือนมิถุนายนและเดือนกรกฎาคมยังคงพบตัวเมียที่ไม่มีรุ่งไข่แดง รุ่งไข่แดงที่พัฒนาแล้วที่มีตัวอ่อนติดอยู่ และตัวอ่อนที่ใช้ไข่แดงหมัดแล้วตามลำดับ

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนงูทะเลชนิด *Lapemis curtus* เพศเมียที่พบตัวอ่อนที่กำลังเจริญในระยะต่าง ๆ ในช่วงรังไข่ จากการสุ่มผ่าเปิดช่องท้องตัวอย่างที่ได้ในแต่ละเดือน

เดือน	จำนวนตัวอย่าง (ตัว)	ไม่พบถุงไข่แดง (ตัว)	ถุงไข่แดงขนาดใหญ่ (ตัว)	ตัวอ่อนและถุงไข่แดง (ตัว)	ตัวอ่อนขนาดใหญ่ (ตัว)
เมษายน	5	4	-	-	1
พฤษภาคม	10	6	-	3	1
มิถุนายน	13	5	1	3	4
กรกฎาคม	11	2	-	6	3

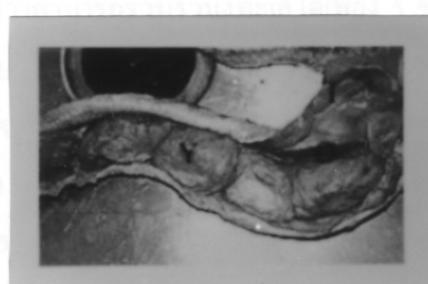
ภาพที่ 7 แสดงการผ่าเปิดช่องท้องงูทะเลชนิด *Lapemis curtus* เพศเมีย

I หมายถึง ลำไส้ (intestine)

O หมายถึง รังไข่ (ovary)

OD หมายถึง ห่องนำไข่ (oviduct)

OS หมายถึง ส่วนปลายของห่องนำไข่ที่ตัวอ่อนจะเจริญอยู่ภายใน (ovisac)

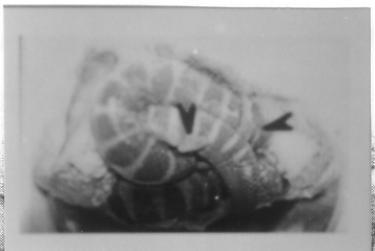

ภาพที่ 8 แสดงการผ่าเปิดช่องท้องงูทะเลชนิด *L. curtus* เพศเมีย

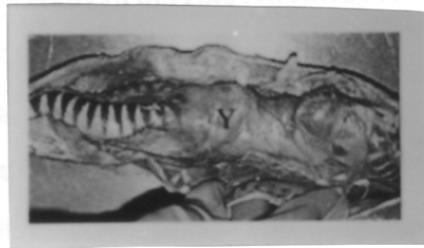
I หมายถึง ลำไส้ (intestine)

O หมายถึง รังไข่ (ovary)

Y หมายถึง ถุงไข่แดงที่มีตัวอ่อนเกาติดอยู่ เรียกตัวอุยในห่องนำไข่ส่วนปลาย

ภาพที่ 9 แสดงการผ่าเปิดถุงไข่เดงที่ตัวอ่อนของงูทะเลที่ยังเกาะอยู่ ลูกศรแสดงตำแหน่งของสายรักที่เชื่อมระหว่างบริเวณกลางลำตัวของลูกงูทะเลกับถุงไข่เดง

ภาพที่ 10 แสดงการผ่าเปิดช่องท้องงูทะเลชนิด *Lapemis curtus* เพศเมีย

Y หมายถึง ถุงไข่เดงมีตัวอ่อนเกาะอยู่ภายในท่อน้ำไข่ส่วนปลาย ตัวอ่อนใช้ไข่เดงหมวดแล้ว เริ่มยึดตัวเตรียมออกจากช่องท้องของแม่